

Del tedi, el desamor, la tranquil·litat impossible i l'alcohol

D. BONAVENTURAGIRONA

Per a l'escriptor i crític literari Ponç Puigdevall va ser tota una descoberta la figura de Juan Luis Panero, a qui li agradava visitar a la seva casa de Torroella de Montgrí i deixar fluir la conversa. "Per a mi la poesia de Juan Luis Panero va ser tot un descobriment perquè escrivia poemes que s'entien, que tenien un fil narratiu, poemes d'una contundència verbal seca però al mateix temps amb una capacitat d'evocació lírica a partir de tota sèrie de temes amb els quals em sento identificat com són el tedi, el desamor, la tranquil·litat impossible o l'alcohol", ha comentat l'autor d'obres celebrades com Un silenci secUn dia tranquil.

Per Puigdevall, que va lamentar ahir la mort de Panero en el moment d'assabentar-se'n per la trucada del Diari de Girona, la poesia de l'autor d'Antes que llegue la noche Sin rumbo cierto beu d'"una tradició lírica anglesa determinada". "Tot això -afegeix- es concentra en un llibre absolutament memorable que és Juegos para aplazar la muerte, títol agafat d'un vers d'un poeta que ell admirava molt, que és Joan Vinyoli".

Però l'admiració de Puigdevall no es limita a l'obra lírica del germà petit del també poeta Leopoldo Maria Panero, sinó que s'ha interessat com a lector per els llibres d'assaig d'un escriptor que ha donat títols com Los mitos i las máscaras, on s'apleguen els textos amb les reflexions sobre literatura que Panero havia anat publicant a diaris i revistes. "Aquest és un títol que al mateix temps defineix molt bé la seva poesia, ja que per una banda hi ha el mite i, per altra banda, hi ha la màscara. De fet, aquesta podria ser la definició de la poesia en general; és a dir, la creació d'un mite general i després la creació de diverses màscares", sosté Puigdevall.

"Panero fa parlar escriptors com Malcom Lowry, de qui va traduir la poesia publicada a l'editorial Tusquets; Cesare Pavese i Driu Larrochelle".

"La màscara també es veu a la pel·lícula que va protagonitzar, El Desencanto, una decadent estampa familiar, on s'amaga rere una sèrie de màscares".

"Com a persona... és una putada que s'hagi mort", conclou amb solemnitat Puigdevall.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2013/09/19/del-tedi-desamor-tranquillitat-impossible/635658.html?utm_source=rss